

**LITURGIA
ŚWIĄTOWEGO
DNIA MODLITWY 2016**

Tłumaczenie liturgii

Małgorzata Platajs

Redakcja

Krystyna Lindenberg, Małgorzata Platajs

Skład komputerowy

Joanna Kamińska

Porządek nabożeństwa przygotowany przez
Komitet Światowego Dnia Modlitwy z Kuby.

Obok swojej pracy jako malarka jest również aktywna literacko i zdobyła już wiele nagród w konkursach literackich w kategorii poezja oraz w kategorii nowela.

2. OBRAZ

Pastelowy obraz kubańskiej malarki Ruth Mariet Trueba Castro swoją nieprzeciętną formą przywodzi na myśl okno, przez które widzimy tylko fragment rzeczywistości. To otwarte okno jest zaproszeniem do głębszej dyskusji.

Dwie obejmujące się ręce, jedna większa o jasnym kolorze skóry i druga mniejsza o ciemniejszej barwie, rzucają się w oczy. Równoległe z lewej strony obrazu widoczny jest fragment sukienki z kwiatowym wzorem oraz prawdopodobnie fragment nogi i ręki jakiejś kobiety. Jej ręka trzyma dłoń dziecka. Przez te splecione ręce spoglądamy na konia lub osła ciągnącego wóz z dwoma rolnikami. Kobieta z dzieckiem i powóz z wieśniakami poruszają się w przeciwnych kierunkach.

Po prawej stronie ramy obrazu wznosi się fragment palmy królewskiej, której gęsta gałąź wznosi się ku niebu. W naturze drzewo to może osiągać nawet do 40 m wysokości. Liście palowe są lekko potargane przez wiatr. Musza one na karaibskich wyspach opierać się huraganom. Palmy królewskie są narodowym drzewem Kuby. Symbolizują bogactwo, wytrwałość oraz nieugiętość.

Półkolisty łuk, który wygląda jak romańskie okno kościoła, zamyka obraz od góry. W tym łuku mamy sześć pól o mocnym niebieskim, białym i czerwonym kolorze, które są od siebie oddzielone czarną linią. Kolory przywodzą na myśl barwy flagi narodowej: trzy niebieskie pola symbolizują dawne prowincje Kuby (zachodnia, centralną i wschodnią), dwa białe pasy w fladze narodowej oznaczają dążenie do niepodległości, czerwony kolor przywodzi na myśl rozlew krwi podczas wojen niepodległościowych. W obrazie tytułowym Światowego Dnia Modlitwy forma narodowej flagi jest zmieniona, gdyż kolorowe pola ułożone są jak wschodzące słońce z rozchodzącymi się promieniami. Półkolisty łuk okna nawiązuje do tradycyjnej architektury wzorowanej na czasach kolonialnych. Od połowy XVIII wieku kubańscy właściciele wielkich majątków, aby chronić się przed słońcem, zamawiali właśnie półkoliste okna z kolorowymi szybami. Jeszcze do dzisiaj można je podziwiać w starych pałacach i w różnych kościołach.

Gdy artystka tę znaną formę kościelnych okien użyła dołączając dodatkowo barwy narodowej flagi, powstało skojarzenie pełne życzeń myśli chrześcijańskiej, aby kobiety, mężczyźni i dzieci współtworzyli teraźniejszość i przyszłość ziemi kubańskiej.

OBRAZ TYTUŁOWY ŚWIATOWEGO DNIA MODLITWY - KUBA 2016

1. INFORMACJE NA TEMAT ARTYSTKI

Ruth Mariet Trueba Castro jest kubańską malarką oraz członkiem Kościoła Metodystycznego w Havannie. Obecnie koordynuje program odnowy liturgicznej Kubańskiej Rady Kościołów.

Jej obraz podejmuje motyw powszedniego kubańskiego dnia i łączy go z biblijnym tematem. Jak sama artystka tłumaczy: "Zastanawiałam się nad tym, jak Jezus wskazuje dzieciom drogę do lepszej przyszłości".

Opisując swoje dzieło 24-letnia malarka dodaje:

"Drzwi otwierają drogę na Kubę. Wszystko tutaj jest symboliczne: narodowe drzewo- palma królewska oraz utrzymana w kolonialnym charakterze framuga okna (łuk w oknie) z kubańskimi barwami narodowymi. Mężczyźni na wozie ciągniętym przez konia symbolizują element pracy, bez której nie ma nic. Dwie złączone ręce reprezentują różnorodność ludności, zarówno etniczną, jak i pokoleniową".

Jej obraz jest bogaty w elementy symboliczne: palma królewska oznacza również nieugiętość ludzi na Kubie, a kolory kubańskiej flagi podkreślają dumę z narodowej niezależności. Poprzez symbolicznie otwarte okno zaprasza nas artystka do swojej ojczyzny. Dla ludzi na Kubie otwarte okno jest symbolem nowych perspektyw i możliwości.

To, że na jej obrazie większa biała dłoń trzyma mniejszą ciemniejszą dłoń, nie oznacza dla artystki ukrytego rasizmu czy też myślenia kolonialnego. "Na Kubie jest to całkowicie normalna sytuacja rodzinna"- sama malarka pochodzi z rodziny, w której jej członkowie mają różnorodne odcienie koloru skóry.

Ponadto "mniejsza dłoń może także większą prowadzić", podkreśla Ruth Mariet Trueba Castro i prezentuje przy tym jednocześnie społeczną wizję - ludzie każdej generacji i o różnym kolorze skóry przyczyniają się wspólnie i w jednakowym stopniu do kształtowania społeczeństwa.

Ruth Mariet Trueba Castro mieszka w stolicy - w Havannie, w części miasta zwanej Jaimanita. Studiowała na Akademii Sztuk Pięknych San Alejandro w Havannie, którą ukończyła w 2009 r. W 2014 roku ukończyła kolejne Studia w Instytucie Superior de Arte (w Hawanie) w zakresie rzeźbiarstwa. Ruth Mariet Trueba Castro należy do "Asociacion Hermanos Saiz" - zrzeszającą młodych artystów plastyków. Jako członek grupy "4ta Pragmatica" w ciągu ostatnich 5 lat, brała udział w licznych wystawach oraz projektach grupowych. Artystka również była obecna na wielkich i międzynarodowych targach sztuki.

ŚWIATOWY DZIEŃ MODLITWY

Światowy Dzień Modlitwy Kobiet o 129-letniej tradycji skupia wokół siebie chrześcijanki różnych wyznań.

Wspólną modlitwę kobiet w intencji biednych, bezrobotnych, pokrzywdzonych na skutek wojny domowej w Ameryce Północnej i napływu biednych emigrantów z Europy i Azji, zainicjowała w 1887 roku Mary Ellen James (czyt. Mery Elen Dżejms) z Kościoła Prezbiteriańskiego.

Następnie w roku 1890 dwie członkinie Kościoła Baptistów - Helen Barret Montgomery i Lucy Peabody - wezwały do obchodzenia Dnia Modlitwy w intencji misji zagranicznych.

W 1919 roku oba te co roku odbywające się dni modlitwy kobiet zostały połączone i w pierwszy piątek okresu pasyjnego (Wielkiego Postu), odbyło się po raz pierwszy wspólne nabożeństwo. Po 1922 roku idea ta rozprzestrzeniła się na inne anglojęzyczne kraje.

W 1927 roku był już obchodzony jako Światowy Dzień Modlitwy Kobiet. Od tego czasu liturgia ŚDMK opracowywana jest kolejno przez chrześcijanki różnych krajów.

Od 1968 roku Światowy Dzień Modlitwy Kobiet obchodzony jest na całym świecie w ponad 170 krajach w pierwszy piątek marca.

W roku 1967 powołany został Komitet Międzynarodowy Światowego Dnia Modlitwy Kobiet. Co 4-5 lat Komitet Międzynarodowy organizuje konferencje, na której delegatki poszczególnych Komitetów Krajowych wybierają tematy i autorki liturgii ŚDM na najbliższe 4 lata.

Pomiędzy konferencjami za sprawy Światowego Dnia Modlitwy Kobiet odpowiedzialny jest Komitet Wykonawczy, z siedzibą w Nowym Jorku, składający się z przedstawicielek różnych regionów świata, reprezentujących trzy największe tradycje chrześcijańskie: protestancką, prawosławną i rzymskokatolicką.

W dniach 11-17 czerwca 2014 r. odbyła się Europejska Konferencja Światowego Dnia Modlitwy w Austrii w Centrum Konferencyjnym St. Virgil w Salzburgu. Hasłem konferencji były słowa „Uczmy się od siebie - żyjąc razem”.

W konferencji wzięło udział 60 przedstawicielek z 33 Komitetów Krajowych Światowego Dnia Modlitwy z całej Europy. Polskę reprezentowały Joanna Kamińska, Przewodnicząca Polskiego Komitetu Światowego Dnia Modlitwy oraz p. Dorota Balicka.

Nowymi przewodniczącymi Komitetu Regionalnego na Europę zostały Laurence Gangloff z Francji oraz Emmanuelle Bauer z Luksemburga. Zastąpiły one Jean Hackett z Wielkiej Brytanii oraz Corinn Harbig ze Słowenii, która została Prezydentką zastępując na tym stanowisku Annette Poitier z Bahama. Na stanowisku Dyrektora Generalnego obecnie jest Rosangela Oliviera

Z badań nad historią ŚDM wynika, że w Polsce pierwsze nabożeństwo ŚDMK odbyło się 4 marca 1927 roku w Kościele Baptystycznym w Łodzi. Po kilkuletniej przerwie, w roku 1948 odbyło się nabożeństwo ŚDMK w Kościele Ewangelicko-Methodystycznym w Warszawie, prowadzone przez Amerykankę, panią Hjordis Wickstroem. Po 13 latach przerwy idea Światowego Dnia Modlitwy Kobiet trafiła ponownie do Polski przez Kościół Ewangelicko-Reformowany (Irena Kurzewska) i Kościół Ewangelicko-Methodystyczny (Halina Kus).

Przewodniczącą Polskiego Krajowego Komitetu ŚDM w latach 1993-2006 była Ewa Walter z Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego. Obecnie Komitetowi przewodniczy Joanna Kamińska z Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego.

W latach wcześniejszych przewodniczyła Komitetowi oraz tłumaczyła na język polski liturgię nabożeństwa ŚDMK Halina Kus z Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego.

Od marca 1962 roku regularnie, co roku, odbywają się w Polsce ekumeniczne nabożeństwa nazywane wcześniej nabożeństwami Światowego Dnia Modlitwy Kobiet, a obecnie Światowego Dnia Modlitwy i obejmują coraz szersze kręgi wyznawców różnych Kościołów w wielu miastach.

Od 1992 roku w pracach przygotowawczych i nabożeństwach ŚDM bierze czynny udział Polski Związek Kobiet Katolickich, natomiast od roku 2000 Stowarzyszenie Pokoju i Pojednania „Effatha”, a od roku 2001 Kościół Greckokatolicki.

ŚWIATOWY DZIEŃ MODLITWY 2016 **KOBIETY Z KUBY**

Duchu życia
Espiritu de vida

tekst polski Ewa Kononienko-Pawlus Clara Ajo, Cuba

1.O. świę ty Du-chu ży - cia prze - hucz nasz grzech,
2.O. świę ty Du-chu ży - cia u - wol - nij nas,
3.O. świę ty Du-chu ży - cia Ty kształ - tuj nas,

ob-darz nas na dzie - ja, si - kę i mi - łość nam daj.
ob-darz nas na dzie - ja, si - kę i mi - łość nam daj.
ob-darz nas na dzie - ja, si - kę i mi - łość nam daj.

POZWÓLCIE MAŁYM DZIECIOM

Pozwólcie małym dzieciom przychodzić zausze do mnie, bo takich jest Kró -
lestwo Niebios Musisz się stać jak dziecko, musisz się stać jak
dziecko, musisz się stać jak dziecko, by wejść do nie - ba.

2. Jeśli się nie zmienisz
J nie będziesz jako dziecko,
Nie możesz, nie możesz wejść do nieba
Musisz się stać ...

3. Jezus mówił ludziom,
Chodząc po tej ziemi,
J dzisiaj także Tobie mówi:
Musisz się stać ...

Tomaszów Mazowiecki - Warszawa, listopad 2015

Z radością chcemy chwalić cię

Heber Romero

Tekst polski Ewa Kononienko-Pawlas

Tytuł oryginalny "Con alegría te queremos loar"

Soprano

1) Dzięk przy - cho - dzi - my Pa - nie chwa - łą Ci nieść,
 2) O, uze - góż wia - cej Pa - nie mo - że - my chcieć?
 3) Cie - szy - my się, że la - ską ob - da - rzasz nas.

zra - do - ścią śpie - wać pie - śni ku Two - jej czci
 Da - leś nam re - ce, pię - knie stwo - rzy - leś nas.
 To jak - by kro - pla ro - sy spu - ska na dłoń.

Zmi - lo - ścią wy - pel - nia - my na - ka - zy - Two
 Ty cie - szysz Pa - nie się, gdy wi - dzisz nasz znoś,
 Ty wehwa - le - swo - jej jed - no - czysz nas w swej zbór.

i To - bie po - wie - rza - my ży - ść swe.
 gdy u - pra - wie - my zie - mię, da - jesz nam chleb.
 w swej pra - wdzie i mi - lo - ści och - rzą - łoś nas.

I dla zba - wie - nia bied - nych i zgu - bio - nych
 i da - jesz nam od - wa - gę, by wie - rzyć w to,
 Na na - szych u - stach ni - wy hymn ku Twojej czci

Refren

be - dzie - my dzie - lać gło - sząc sło - wo Two
 że Two zba - wie - nie na doś - wie - czną nam da -
 nu wie - ki wie - ków nie - chuj to - bie brzm!

To - bie śpie - wa - my, bo po - śród nas ży - jesz Ty nas zba - wi - łoś, da - leś
 wo - łość nam.

Tomaszów Mazowiecki - Warszawa, listopad 2015 ŚDM 2016

NABOŻEŃSTWA
ŚWIATOWEGO DNIA MODLITWY

- umacniają wiarę w Jedyne Pana i Zbawiciela,
- zbliżają ludzi różnych ras, tradycji wyznaniowych i kultur
- przełamują poczucie izolacji i osamotnienia,
- pomagają zauważyć innych i nieść ich brzemiona,
- ułatwiają przeistaczanie wiary i modlitwy w czyn,
- poprzez wspólną intencję modlitwy tworzą z nas jedną rodzinę.

ŚWIATOWY DZIEŃ MODLITWY

Nabożeństwo przygotowane przez
Kubański Komitet ŚDM

4 marca 2016

„Przyjmując dzieci, Mnie przyjmujecie“

Przygotowanie i aranżacja

W miarę lokalnych możliwości, w pomieszczeniu obok kościoła/kaplicy można zorganizować spotkanie przed nabożeństwem. Tam zwyczajem kubańskim witamy przybyłych kawą lub lemoniadą. W tle muzyka kubańska. Podczas tego spotkania jedna z kobiet wyjaśnia symboliczne znaczenie kwiatu jaśminu motylego i wyświetla slajdy, obrazujące życie codzienne na Kubie. Przekazuje też informacje na temat geografii Kuby, jej historii, Kościołów i ich misji. Uczestnicy zapoznają się z radościami i troskami Kubańczyków. Potem Przewodnicząca zaprasza wszystkich do kościoła/kaplicy na nabożeństwo.

W Polsce takie spotkania mają zazwyczaj miejsce po nabożeństwie.

Pieśń (wszyscy wchodząc) proponowana: „Con alegría te queremos loar” (muzyka i słowa Heber Romero) lub inna odpowiednio dobrana.

Przygotowanie ołtarza:

Ołtarz ozdobiony jest białymi kwiatami, przypominającymi jaśmin motyli, kubański kwiat narodowy. Ten kwiat ma delikatny wygląd i przyjemny zapach. Jest to również kwiat przypominający kubański ruch oporu i walkę Kubańczyków o wolność. Posługiwały się nim kobiety, gdy w jego płatkach ukrywały wiadomości dla oddziałów walczących przeciwko hiszpańskim kolonialistom. Dzisiaj ten kwiat przypomina nam o zobowiązaniu do jedności w budowaniu Królestwa Bożego, w którym jest i aromat, i piękno.

Somos Uno en Cristo
Frank Colon, 1994
tekst polski Ewa Kononienko-Pawlas

Soprano
So-mos u-no en Cris-to-so-mos u-no so-mos
Po-wo-la-ni w.Chrys-tu-sie do jed-no-ści w.tej na-

Bass

S
u-no, u-no so-lo so-lo Un so-lo Dios un so-lo Se-
dziei, żyć pra-g-nie-my niemy Jest je-den Bóg i je-e-den

B

S
nor u-na so-la fe un so-lo amor un so-lo bau-
Pan i jed-na wia-ra i jode-n chrzest i je-den Duch

B

S
tis-mo un so-lo.Es-pi-ri-tu y e-se es el Con-so-la-dor
Świę-ty któ-ry po-ciesza nas któ-re-go z-nic-ha-ze-szał nam Bóg

B

tekst i muzyka: Heber Romero **Pieśń pochwalna** tekst polski: Fwa Komienko-Prowła

D G A7 G

Voce

Ho - gu - ciwem dźw - ków zmej uj czy zny

D E7 A7-G D G A7

Voce

chce Pa - nie chwał ić Ck. Ho - gu - ciwem dźw - ków

G D E7 A7-G

Voce

zmej uj czy zny chce śpic - wac to he - pieśń

D G A7-G D G

Voce

1) Mo - ja pieśń po - chwał ne ko - ke - ka wy - ma
 2) Jak o - zy - wacy sro - mien, co pty - nie wśród palm,
 3) Mo - ja dź - szo Pa - nie ciał - gle - szo - ka Ck.

A7-G D G A7 F#7

Voce

jak o - grom - no jak kro - ko - dył
 jak w - sp - ni - le drze - wa wda - R
 jak w - dro - wico, kto ry wda - li

h F7 A7-G D G# A7 - G

Voce

i eks - ka jak mied, Czy - sta i mi - do - sta
 jak ko - li - bro kor, Wol - na i po - re - zja
 wi - dzi dźw - i - tle blask, Mu - sze śpie - wac To - lic.

D G A7 - G D G

Voce

jak mo - ty - le lot dźw - kiem gi - tar i
 jest mej chwał - y pieśń, jest m - doś - ciał ser
 sta - le chwał - ić Ck. Tyś jest uc - lem i

A7 F#7 h E7 A7

Voce

by - ben - ków od - da - je Ci cześć,
 ca - me - go, Cio - hic - wiel - bie chce,
 przy - czy - m mo - jej ple - śni chwał

W pobliżu ołtarza można zawiesić tkaniny w kolorach kubańskiej flagi: niebieskim, białym i czerwonym.

Na ołtarzu pozostawiono miejsce dla symboli, które zostaną wniesione. Są to: Biblia, płody ziemi, świeca, marakasy i trzcina cukrowa.

Trzeba przygotować też kwiaty jaśminu motylego z papieru, które zostaną rozdane uczestnikom nabożeństwa jako symbol świętowania i na nich - podczas składania ofiary - zostaną wypisane i złożone nasze zobowiązania.

Teksty liturgii powinny czytać przedstawicielki różnych pokoleń.

LITURGIA NABOŻEŃSTWA

Preludium

Procesjonalne wejście:

Wchodzą kobiety w różnym wieku: starsza, młoda, przedstawicielka młodzieży i trzy dziewczynki. Będą dzieliły się świadectwami i umieszczą symbole na ołtarzu. Są ubrane w jasne kolory, niebieski, żółty, różowy i biały.

Starsza kobieta (wnosi Biblię):

Mam na imię Juana. Przynoszę Słowo Boże. Podobnie, jak wiele chrześcijanek mojego pokolenia, zachowałam wiarę, mimo prześladowań, z jakimi spotykali się ludzie wierzący i uczestniczący w nabożeństwach. Przekazałyśmy Słowo Boże naszym wnukom. Dzięki nam nauczyli się, że Bóg ich kocha i zaczęli w Niego wierzyć. Nasze kościoły były zawsze otwarte, mimo że tylko kilka osób przychodziło na modlitwę. My byłyśmy tymi żywymi kamieniami, w których trwała nadzieja. Jesteśmy kobietami doświadczonymi przez opór i ból, ale również przez radość, widzimy bowiem, jak kwitnie prawda, a Słowo Boże jest przyjmowane przez naszych rodaków z radością. Bogu niech będzie chwała!

(Kładzie Biblię na ołtarzu)

Dorośla młoda kobieta

(wnosi misę pełną warzyw i owoców)

Mam na imię Yamilka. Pracuję na kilku etatach: w pracy, w domu i w kościele. Przynoszę płody ziemi, ponieważ kobiety z mojego pokolenia troszczą się o to, by przygotować w miarę urozmaicone posiłki dla dzieci. Tradycyjna potrawa kubańska to ajiaco, rodzaj gęstej zupy, którą gotujemy z różnych roślin, tutaj uprawianych: yukki, słodkich ziemniaków, dyni, korzenia malanga, bananów i kukurydzy. Mieszanka jest bardzo

ZOBOWIĄZANIE

Wszyscy

Boże, ufamy, że wszyscy należymy do Twojego ukochanego stworzenia i mamy miejsce w Twoim sercu. Dlatego zobowiązujemy się do tego, aby:

- być społecznością serdeczną i przebaczącą,
 - akceptować każdego człowieka jako niepowtarzalnego i cennego dla Boga,
 - trwać w nadziei na przyszłość, w której zapanują sprawiedliwość i pokój,
 - przyjmować serdecznie dzieci, aby z nimi marzyć, śmiać się, tańczyć i kochać je wszystkie, bez żadnej różnicy.
- Zobowiązujemy się w imię Tego, który nauczył nas tak modlić się do Ciebie: Ojciec nasz...

ROZESŁANIE I BŁOGOSŁAWIENSTWO

Przewodnicząca

Idźmy w świat mając serca przepelnione czułością, radością i nadzieją na Królestwo Boże.

Wychodźmy naprzeciw ludziom z miłością, w przekonaniu, że jeśli przyjmujemy dzieci, przyjmujemy samego Boga.

Bóg nam błogosławi i nas posyła, abyśmy w wierze i z modlitwą, wiernie i wytrwale przyjmowali radośnie ludzi - Boże dzieci.

Co dzień na nowo otrzymujemy przecież siłę i błogosławieństwo i potwierdzamy zadanie troszczenia się o siebie nawzajem.

Świętujemy też ten cud, że wszelkie życie napełnione jest Duchem Świętym.

Dzisiaj Wy, kobiety z Kuby, przemówiłyście do świata.

Wasze światło oświeca nas wszystkich i zaprasza, abyśmy - otwierając się na życie - przyjmowali samego Jezusa.

Pieśń

Dziewczynka 1

Dziękujemy za specjalistów, którzy zostali wysłani w ramach misji solidarności do innych krajów, aby pracować w takich dziedzinach jak edukacja czy służba zdrowia. Modlimy się za ich rodziny, które źle znoszą przedłużającą się rozłąkę.

Wszyscy: Amen! *(śpiewane)*.

Młoda kobieta (Liudmila)

Dziękujemy Ci, Boże, za to, że młodzi ludzie mają możliwość studiowania. Prosimy Cię, bądź z nimi w procesie integracji społecznej, w rozwoju osobistym i zawodowym.

Wszyscy: Amen! *(śpiewane)*.

Lektorka 1

Dziękujemy Ci, Boże, za mądrość ludzi starszych, którzy są w naszych rodzinach i społecznościach. Spraw, aby byli szanowani i otoczeni opieką.

Wszyscy: Amen! *(śpiewane)*.

Młoda kobieta (Yamilka)

Dziękujemy, Boże, że dajesz nam codzienny pokarm duchowy i materialny. Prosimy, bądź rodzinami, które cierpią z powodu kryzysu gospodarczego i skutków emigracji.

Wszyscy: Amen! *(śpiewane)*.

Lektorka 2

Boże, dziękujemy Ci za ludzi, którzy ciężko pracują na rzecz społecznego, gospodarczego i duchowego rozwoju naszego kraju. Prosimy, abyś mury, postawione przez blokadę gospodarczą, przemienił w drzwi szeroko otwarte na powitanie.

Wszyscy: Amen! *(śpiewane)*.

smaczna, ponieważ każdy owoc czy warzywo daje swój własny aromat, a ze wszystkich powstaje zupełnie nowy. To można porównać z naszym życiem. Jesteśmy różni: lekarze, architekci, nauczyciele, budowniczowie, muzycy, duchowni, fryzjerzy, farmerzy, kobiety interesu itd. Ale jednoczymy się w działaniu, kiedy karminy nasze rodziny i troszczymy się o nie, walcząc o przetrwanie i - dzięki naszej wiedzy i talentom - przyczyniając się do rozwoju społeczeństwa. Nadajemy aromat codziennemu życiu. Bogu niech będzie chwała!

(Stawia misę na ołtarzu)

Młoda dziewczyna

(wnosi świecę)

Mam na imię Liudmila. Od dziecka słuchałam historii biblijnych, które opowiadała mi moja babcia, Juana. Chodziłam też z nią do kościoła, na różne zajęcia i do wakacyjnej szkoły biblijnej, którą co roku latem organizowano dla dzieci. Za jej przykładem zaangażowałam się także w grupę młodzieżową. Czuję się odpowiedzialna za młode dziewczyny z mojego pokolenia. W nas jest potencjał, dzięki któremu możemy pokonać ciemnotę panującą w naszym społeczeństwie. Miałyśmy możliwość bezpłatnego studiowania i otrzymałyśmy wykształcenie akademickie, a to umożliwia nam pracę i pomaganie naszym rodzinom i społecznościom. Jednak, pomimo wykształcenia, wciąż zarabiamy za mało, aby zaspokoić potrzeby własne i rodziny. Od lat ciężko nas dotyka kryzys ekonomiczny i nasze pensje nie są wystarczające. Emigracja również osłabia nasze pokolenie; wielu moich przyjaciół mieszka zagranicą. Każdy wyjazd zwiększa we mnie uczucie samotności i frustracji. Wierzę jednak, że to właśnie moje pokolenie będzie światłem, zdolnym ukazać wielu młodym ludziom, tak mężczyznom, jak i kobietom, drogę do przyszłości w naszym kraju. Przyszłości, której teraz jeszcze nie

dostrzegają. Nasze dzieci mają prawo żyć radośnie w tym wspaniałym kraju, jaki dał nam Bóg. I Jemu niech będzie chwała!

(Umieszcza świecę na ołtarzu)

Dziewczynka 1

Jestem Olivia. Pochodzę z wschodniej części Kuby, a przynoszę radość i rytm. Lubię chodzić co niedziela do kościoła i rozmawiać z przyjaciółmi o Bogu. Mieszkam z mamą. Mój tata jest lekarzem i pracuje w Wenezueli. Jestem z niego dumna, ale bardzo za nim tęsknię. Mama nie chodzi ze mną do kościoła, ale opowiadam jej o wszystkim, czego się tam uczę.

(Chwilę gra na marakasach i kładzie je na ołtarzu)

Dziewczynka 2

Nazywam się Ana Paula. Przybywam z centralnego regionu Kuby i przynoszę kawałek trzciny cukrowej jako znak miłości. My, dzieci, dużo się razem bawimy, w szkole i w naszym sąsiedztwie. Chodzimy do szkoły i czujemy się kochane, nawet jeśli dorośli czasem nie słuchają, co do nich mówimy. Żadne dziecko u nas nie musi pracować, by zarabiać na życie.

(Umieszcza trzcinę cukrową na ołtarzu)

Dziewczynka 3

A ja jestem Maria Carla. Pochodzę z regionu zachodniego i lubię chodzić do kościoła. Tam czuję się dobrze i śpiewam z innymi dziećmi. Teraz zapraszam, abyśmy się nawzajem przywitali tak, jak to robimy na Kubie: pocałunek w policzki i uścisk albo po prostu podajemy sobie ręce. Mówimy wtedy:

- Buenos dias! - jeśli jest rano.
- Buenas tardes! - po 12:00 w południe.
- Buenas noches! - po 7:00 wieczorem.

Pieśń: „Lléname tú Jesús”

(słowa i muzyka: Lysbeth Riera)

MODLITWY DZIĘKCZYNNE I PRZYCZYNNE Przewodnicząca

Boże radości, jesteś obecny w zabawach dzieci. Od Ciebie przyjmujemy radość jako dar, który mamy dzielić z innymi.

Wszyscy

Dziękujemy, że jako Dziecko pojawiaasz się wśród nas!

Lektorka 5

Duchu bezgraniczny i radosny, jesteś obecny w prostych rzeczach, w każdym spotkaniu z drugim człowiekiem i w naszej codzienności.

Wszyscy

Dziękujemy, Boże, za Twojego Ducha Radości, który jest wieczny!

Dziewczynka 3

Dziękujemy Ci, Boże, za pokolenia mieszkające wspólnie pod jednym dachem. Tak możemy przekazywać sobie tradycje, mądrość i ducha wspólnoty. Prosimy, abyś swoją miłością uzdrawiał konflikty rodzinne i przynosił pojednanie.

Wszyscy: Amen! (śpiewane).

Lektorka 6

Boże, dziękujemy Ci za opiekę i troskę, którą cieszą się dzieci w naszym kraju. Modlimy się za te, które są zapomniane. Spraw, aby nasze uszy uważnie wsłuchały się w ich głos, abyśmy wszyscy mogli razem wzrastać w mądrości i łasce.

Wszyscy: Amen! (śpiewane).

Lektorka 2

Przyznajemy, że jesteśmy odpowiedzialne za budowanie murów, które przeszkadzają nam być wspólnotą i dawać świadectwo naszej wiary i naszej nadziei.

Wszyscy

Duchu Życia, przebacz nam i daj nam nadzieję, siłę i miłość.

Dziewczynka 2

Posłuchajmy Dobrej Nowiny: Bóg jest miłością i przyjmuje nas z otwartymi ramionami! Niczym ojciec i matka Bóg wysłuchuje spowiedzi naszych serc i przez Jezusa Chrystusa odpuszcza nam grzechy. Boże, ufni w Twoje przebaczenie możemy wyruszyć w drogę do nowej rzeczywistości - Twojego Królestwa, które nam obiecałeś. W imię Jezusa Chrystusa. Amen.

Lektorka 3

Czytanie ze Starego Testamentu: Izajasz 11,1-10
„Alleluja, Alleluja” (Muzyka: Clara Ajo)

Lektorka 4

Czytanie Ewangelii wg św. Marka 10,13-16

KAZANIE/REFLEKSJA

Pieśń (może to być np. *chór dziecięcy lub inne*)

SKŁADANIE OFIARY

Dziewczynka 3

Nasze babki uczyły nas, że poświęcenie się sprawie Bożej i działanie na jej rzecz ma ogromną wartość. Złożmy nasze osobiste zobowiązanie, pisząc je na papierowych kwiatach jaśminu motylego, które otrzymałyśmy przy wejściu. Razem z ofiarą złożmy i to zobowiązanie. Podczas zbierania ofiary śpiewajmy.

Przywitaćmy się nawzajem serdecznie i zaśpiewajmy pierwszą pieśń.

Pieśń: „Viva Dios la tierra exclama”

(słowa: Pedro Triana, muzyka: Clara Luz Ajo) lub inna odpowiednio dobrana.

WEZWANIE DO MODLITWY

Przewodnicząca

Panie historii, wszystkie pokolenia wielbiły Twoje Imię.

Wszyscy

Radośnie wielbimy Twoją obecność. Przyłączamy się do pochwalnej pieśni ptaków, palm, rzek i całego stworzenia.

Lektorka 1

Panie Jezu, Nauczycielu Prawdy, Źródło wiecznych wartości, z którego czerpiemy miłość.

Wszyscy

Wielbimy Twoją obecność wśród nas dźwiękiem gitar, grzechotek, marakasów i bębnow.

Dziewczynka 2

Duchu Świąty, Święta Mądrości, objawiasz się tym, którzy są mali i jesteś obecny w naszych marzeniach i nadziejach.

Wszyscy

Wielbimy Twoją obecność wśród nas i przynosimy Ci marzenia starszych, wizje młodych i mądrość dzieci.

Lektorka 2

Boże naszego istnienia, jak dziecko cieszysz się z życia i przystrajasz je radością. Ty każdy dzień zamieniasz w cud, a każdą chwilę w powód do świętowania.

Wszyscy

Wielbimy Twoje święte imię i głosimy Twoje Królestwo, w imię Jezusa. Amen.

Pieśń: „Vengan, vengan todas” (słowa i muzyka: Lois Kroehler) lub inna odpowiednio dobrana.

Dziewczynka 1

Boże życia, Ty jesteś obecny we wszystkich pokoleniach. Wszyscy jesteśmy dziećmi, które Ciebie przyjmują. Prosimy Cię, ożyw to nabożeństwo, tak jak ożywiłeś ludzkość przez narodziny Jezusa - Dziecka, które nauczyło nas cudu miłości. W imię tego Dziecka, Jezusa, modlimy się. Amen.

Pieśń: „Alabanza criolla” (słowa i muzyka: Heber Romero) lub inna odpowiednio dobrana.

WYZNANIE WINY I ZAPEWNIENIE PRZEBACZENIA

Przewodnicząca

Jak kwiat jaśminu motylego, który rośnie wzdłuż strumieni i potrzebuje świeżej wody, aby ukazać swoje piękno, tak my potrzebujemy miłości Boga i strumienia Jego mądrości.

Wyznajemy, że często nie przyjmowaliśmy zaproszenia do otwarcia się na Bożą miłość. Razem prosimy o przebaczenie.

Wszyscy

Duchu Życia, wysłuchaj naszej modlitwy i daj nam nadzieję, siłę i miłość.

Lektorka 3

Boże, wyznajemy, że nie przyjmujemy Ciebie, jeśli nie przestrzegamy praw dzieci i nie pozwalamy im na współdziałanie w kształtowaniu naszych kościołów, rodzin i naszego społeczeństwa.

Dziewczynka 3

Pomóż dorosłym uczyć się od dzieci, jak przyjmować innych i nie dyskryminować ich, ale szukać pojednania w naszych społecznościach.

Lektorka 4

Przyznajemy, że nie zawsze potrafimy naśladować dziecięcą radość. Nie umiemy też świętować pełni Boga, objawiającej się w różnorodności Jego stworzenia.

Wszyscy:

Duchu Życia, przemień nas i daj nam nadzieję, siłę i miłość.

Lektorka 5

Wybacz nam, jeśli nie stwarzamy przestrzeni dialogu między różnymi pokoleniami. Zamiast tego dopuszczamy nieufność i walki o władzę, które szkodzą naszej wspólnoty.

Lektorka 6

Przyznajemy, że nie dość głośno protestujemy przeciwko niesprawiedliwości, jaką jest kryzys gospodarczy trwający na Kubie od ponad 50 lat, przez co zagrożone jest zdrowie i rozwój naszych dzieci.

Lektorka 1

Przebacz nam, kiedy nie dostrzegamy przemocy w różnych miejscach, dotykającej codziennie kobiety, dzieci i osoby starsze.

Ma ona miejsce zarówno w domu, jak również w pracy, placówkach socjalnych i w kościele.

Wszyscy

Duchu Życia, wyzwól nas i daj nam nadzieję, siłę i miłość.